NORAKSTS

Lieta Nr.A420818810

A00030-14/20

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 26.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese M.Romanova,

piedaloties pieteicējas /pers. D/ pārstāvim /pers. E/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Izglītības un zinātnes ministrijas pārstāvim /pers. F/,

atklātās tiesas sēdēs izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. D/ pieteikumu par disciplinārlietas, kas izbeigta ar Ministru prezidenta 2009.gada 17.februāra lēmumu Nr.57/J-251, izskatīšanas procesā pieļauto pārkāpumu konstatēšanu, morālā kaitējuma Ls 157 807,05 un zaudējumu Ls 157 807,05 atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Izglītības un zinātnes ministres 2006.gada 31.augusta rīkojumu Nr.610-p (turpmāk arī – Rīkojums) ierosināta disciplinārlieta pret Izglītības un zinātnes ministrijas /amats/ /pers. D/ (turpmāk – Pieteicēja) *(lietas 1.sēj.13.-14.lapa)*.

[2] Ar Ministru prezidenta 2009.gada 17.februāra lēmumu Nr.57/J-251 (turpmāk arī – Lēmums) disciplinārlieta izbeigta *(lietas 1.sēj.7.-8.lapa)*.

[2.1] Lēmumā norādīts, ka Izglītības un zinātnes ministrija (turpmāk arī – Ministrija vai atbildētāja) 2009.gada 9.februāra vēstulē Nr.1-05/1154 sniedza informāciju, ka ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas izmeklēšanas rezultātā nav pieņemts lēmums, un, ka, ievērojot Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 25.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto, ir beidzies disciplinārlietas izskatīšanas termiņš.

[2.2] Saskaņā ar Ministru kabineta 1994.gada 16.augusta noteikumu Nr. 158 „Par ierēdņu disciplinārsodiem" 8.panta otro un trešo daļu atzinums un lēmums disciplinārlietā ir jāpieņem ne vēlāk kā divu mēnešu laikā.

[2.3] Ņemot vērā, ka ar Rīkojumu ierosinātā disciplinārlieta vispār nav izmeklēta, atzīstams, ka nav bijis pamats ierosināt disciplinārlietu un disciplinārlieta ar Rīkojumu ir ierosināta prettiesiski. Ievērojot minēto, ka ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas izmeklēšanas termiņš nav pagarināts un ka disciplinārlieta nav izmeklēta, un lēmums tajā nav pieņemts tiesību normās noteiktajā termiņā, ar Lēmumu nolemts izbeigt disciplinārlietu.

[3] Pieteicējas pārstāvis 2009.gada 15.oktobrī iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par disciplinārlietas, kas izbeigta ar Lēmumu, izskatīšanas procesā pieļauto pārkāpumu konstatēšanu, morālā kaitējuma Ls 157 807,05 un zaudējumu Ls 157 807,05 atlīdzināšanu, kā arī Administratīvajā rajona tiesā saņemti 2010.gada 24.novembra, 2012.gada 30.oktobra, 2013.gada 13.aprīļa, 2013.gada 26.augusta, 2013.gada 4.septembra un 2013.gada 25.septembra pieteikuma papildinājumi *(lietas 1.sēj.2.-3., 98., 165.-171., 224.-229., 2.sēj.183.-188., 200.-203.lapa, 3.sēj.2.-7., 135.-143. un 190.-191.lapa)*. Pieteikumā un papildinājumos norādīti sekojošie argumenti.

[3.1] Disciplinārlietas procesā tika pieļauti šādi pārkāpumi: 1) netika konstatēts, ka lietas ierosināšanai izmantotas ministres viltotas rezolūcijas, kur cita persona tika atdarinājusi ministres pašrocīgu parakstu (paraksts ir speciāls gumijas spiedogs), 2006.gada 1.augusta Ministru kabineta sēdē, kura piedalījās ministre /pers. G/, ilga no plkst.12.00 līdz 13.45, līdz ar to viņa nevarēja uzaicināt nedz mutvārdos, nedz ar rezolūciju Pieteicēju pie sevis kabinetā /adrese/ laika periodā no plkst.11.45 līdz 14.00; 2) disciplinārlieta netika izmeklēta, pretēji Noteikumu Nr. 153 8.panta pirmajai daļai netika konstatēti visi nepieciešamie fakti; 3) Pieteicējai kopš 2006.gada nav bijusi iespēja iepazīties ar disciplinārlietas materiāliem, tajā skaitā disciplinārlietas izmeklēšanas protokolu; 4) disciplinārlietas izmeklēšanas laiks, neskatoties uz to, ka tā vispār netika izmeklēta, ilga divus gadus un piecus mēnešus, kas ir daudzkārt ilgāks laiks, nekā normatīvajos aktos atļautais; 5) pamatojoties uz šo disciplinārlietas izmeklēšanu, Pieteicēja 2006.gada 24.novembrī tika atcelta no Ministrijas /amats/ amata un ar Pieteicēju izbeigtas valsts civildienesta attiecības; 6) no disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas netika izslēgts komisijas loceklis vai sekretārs, kuram ir interešu konflikts, komisijas locekļiem bija interešu konflikts, un uz komisijas sēdēm netika aicināts komisijas loceklis un sekretārs, kurš netika izslēgts no komisijas.

Minētais ir nodarījis kaitējumu Pieteicējai tādā veidā, ka būtiski pārkāptas Latvijas Republikas Satversmes 101.pantā nostiprinātās pamattiesības ikvienam pilsonim pildīt valsts dienestu. Ar disciplinārlietas procesu ir nodarīts kaitējums Pieteicējas reputācijai kā godīgam, augsti kvalificētam un uzticamam valsts civildienesta ierēdnim. Pieteicēja bija visaugstāko kvalifikāciju ieguvis ierēdnis, kas bija nevainojami un izcili pildījis Tieslietu ministrijas departamenta direktora,/amats/ vietnieka pienākumu izpildītāja un Ministrijas /amats/ amata pienākumus, par ko Pieteicēja bija saņēmusi atzinības rakstus un apbalvojumu – spalvu.

Pieteicēja nevarēja īstenot tiesības uz pastāvīgu civildienestu, piesakoties konkursos, jo šāda iespēja disciplinārlietas izmeklēšanas procesa dēļ nepastāvēja. Turklāt līdz 2009.gadam Latvijas Republikā neeksistēja „amata dienesta" modelis, proti, Pieteicējai nebija jāpaļaujas uz konkursiem, kuri praksē nenotika, jo valsts civildienestā bija noturīga prakse pārcelt ierēdņus, īstenojot tiesības uz pastāvīgu civildienestu Valsts civildienesta likuma 37.panta kārtībā.

Ar Pieteicēju tika izbeigtas valsts civildienesta attiecības ar 2006.gada 21.novembra un 24.novembra lēmumiem, jo Zemkopības ministrijas Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora vietnieka amats nav valsts civildienesta ierēdņa amats, turklāt pārceļot Pieteicēju, netika saglabāts vadības līgums, kā arī netika saglabātas pastāvīgas piemaksas.

[3.2] Atbilstoši Ministrijas 2006.gada 6.septembra informācijai Nr.1-12/157 Pieteicējas vidējā izpeļņa bija Ls 99,25 dienā līdz Rīkojuma izdošanai. Pēc Rīkojuma izdošanas Pieteicējai vairs nebija iespējas pildīt v/amats/ un valsts civildienesta ierēdņa amatu. Pieteicēja bija iecelta amatā līdz 2011.gada 3.februārim un līdz ar to Pieteicējai bija tiesiskā paļāvība uz ienākumiem no valsts civildienesta. Pieteicēja lūdz saņemt atlīdzību nesaņemto ienākumu veidā – par 53 mēnešiem kopš 2006.gada 31.augusta līdz 2011.gada 3.februārim, kas ir Ls 99,25 x 30 dienas ir Ls 2977,5 x 53 mēneši ir vienāds ar Ls 157 807,5. Pieteicēja lūdz piedzīt morālo kaitējumu tādā pašā apjomā.

[3.3] Uz Rīkojuma pamata tapa Ministrijas 2006.gada 20.novembra informatīvais ziņojums par „/pers. D/ pārcelšanu no Izglītības un zinātnes ministrijas v/amats/ amata Valsts vides dienesta ģenerāldirektora vietnieka amatā" (turpmāk – Informatīvais ziņojums). Pamatojoties uz Informatīvo ziņojumu, tika pieņemts lēmums par Pieteicējas pārcelšanu no /amats/amata uz amatu, kas nav valsts civildienesta amats. Informatīvajā ziņojumā minētie fakti nav patiesi. Informatīvajā ziņojumā ir minēta ar 2006.gada 31.augustu ierosinātā disciplinārlieta. Pārējie ieganstu ir izdomāti. Uz to norāda 2006.gada 1.marta Nr. 1-20v/1980, 2006.gada 17.marta IZM 032-02/79, kas reģistrēts ar Nr. 1-20p/3676, kā arī uz to izdotās Pieteicējas 2006.gada 24.marta rezolūcijas Nr. 1-20p/3676.

2006.gada 1.augustā, pildot Ministrijas /amats/ amatu, Pieteicēja izdeva vairākus rīkojumus, no kuriem daži bija pārvaldes lēmumi, bet daži – administratīvie akti. Ar vienu rīkojumu Pieteicēja ierosināja disciplinārlietu pret /amats/ vietnieku Eiropas lietu un vispārējos jautājumos /pers. J/ un atstādināja viņu no amata pienākumu pildīšanas uz disciplinārlietas izmeklēšanas laiku, tajā skaitā par to, ka Pieteicējai tika liegts iepazīties ar informāciju par kapitālsabiedrībām. Gandrīz visi Pieteicējas 2006.gada 1.augusta rīkojumi bez tiesiska pamata netika reģistrēti. Dokumenti tika izzagti no Ministrijas Administratīvā departamenta Lietvedības un arhīva telpām. Par attiecīgo situāciju Pieteicēju, kā Ministrijas /amats/, informēja Ministrijas Saimnieciskās vadības departamenta Saimnieciskās aprūpes nodaļas vecākā speciāliste /pers. M/, kura 2006.gada 1.augustā kopā ar /amats/palīdzi /pers. N/ bija atbildīga par /amats/ izdoto dokumentu nodošanu Ministrijas Administratīvā departamenta lietvedības un arhīva nodaļai reģistrēšanai, uzglabāšanai, pavairošanai un iepazīstināšanai.

Pieteicēja, pildot /amats/ pienākumus, bija spiesta atkārtoti sagatavot un parakstīt identiskus dokumentus, kā arī uzdot /pers. M/ un Pieteicējas palīdzei /pers. N/ uzdot reģistrēt šos dokumentus, pavairot un uzglabāt /amats/ telpās līdz brīdim, kad tiks noskaidroti iemesli, kādēļ Ministrijas Administratīvā departamenta amatpersonas pēc /pers. M/ ziņojuma saņemšanas nebija atrodamas dienesta telpās pāris stundas un nebija sasniedzamas. Pēcpusdienā Pieteicējai bija ieplānota neatliekama valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions" valdes sēde. Valdes sēdē Pieteicēja uzzināja, ka ministre atstādināja Pieteicēju uz ierosinātās disciplinārlietas pamata. Daudzas dienas vēlāk Pieteicēja uzzināja, ka disciplinārlieta tika ierosināta pirms mēneša Pieteicējas slimības laikā par to, ka viņa lūdza informāciju Ministrijai un kapitālsabiedrībām, kurās Ministrija ir kapitāla daļu turētāja.

Par ministres 2006.gada 1.augusta rezolūcijām Nr. 1-20m/9050, Nr.1-20m/9039, Nr.1-20m/9046 un Nr.1-20m/9052 Pieteicēja uzzināja 2006.gada 17.augustā. 2006.gada 1.augustā Pieteicēja atradās Ministrijā, atstājot tās telpas, lai dotos uz pusdienām un vairākas reizes apmeklētu iepriekš ieplānotas un plašsaziņas līdzekļiem izziņotas valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions" valdes sēdes un tiktos ar tās valdes locekli /pers. P/ viņa darba vietā.

Pieteicējas atrašanos darba vietā 2006.gada 1.augustā var apstiprināt Ministrijas darbinieki /pers. N/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. T/, /pers. U/, /pers. V/, /pers. Z/, /pers. M/ un /pers. A0/.

Minētās ministres rezolūcijas tika izdotas pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļi pieprasīja pierādījumus ministres apgalvojumam, ka Pieteicēja nav ieradusies darbā, un ka Pieteicēja nav ieradusies pie ministres. Pieteicējas atstādināšana bija veids, kādā panākt Ministrijas /amats/ vietnieka Eiropas lietu un vispārējos jautājumos saglabāšanu amatā, novēršos disciplinārlietu pret viņu.

Ministre neatstādināja Pieteicēju par kādas konkrētas rezolūcijas nepildīšanu. To pierāda ministres 2006.gada 29.jūnija rezolūcija Nr. 482-p un 2006.gada 1.augusta rezolūcija Nr. 541-p, kas parāda, ka ministre jau formāli atstādina Pieteicēju, lai novērstu iespēju ietekmēt disciplinārlietas izmeklēšanu 1.augustā, neminot rīkojumu nepildīšanu 1.augustā. To netieši pierāda arī apstāklis, ka disciplinārlietu par 1.augusta viltotās rezolūcijas it kā nepildīšanu ierosina tikai 31.augustā, nevis 1.augustā.

[3.4] Ministru prezidents savā 2009.gada 6.jūlija atbildē Nr. 45/J-1527 atzina, ka Informatīvajā ziņojumā, uz kura pamata Valsts civildienesta pārvalde pieņēma lēmumu pārcelt Pieteicēju citā amatā, ir norādīts, ka Pieteicēja neesot pildījusi ministres 2006.gada 1.augusta rīkojumu, savukārt Informatīvajā ziņojumā ir norādīts, ka tā pamats ir disciplinārlietas slēdziens. 2006.gadā eksistēja trīs disciplinārlietas pret Pieteicēju. Citas disciplinārlietas pret Pieteicēju viņas valsts pārvaldes karjeras laikā nekad nav tikušas ierosinātas. Divas disciplinārlietas kā nelikumīgi ierosinātas atcēla Valsts civildienesta pārvalde ar 2006.gada 5.oktobra rīkojumiem. Secīgi vienīgā disciplinārlieta, uz kuru varēja attiekties disciplinārlietas slēdziens, kas minēts Informatīvajā ziņojumā, bija ar Rīkojumu izbeigtā disciplinārlieta.

[3.5] Disciplinārlietas rezultātā Pieteicējai tika piemērots faktiskais disciplinārsods – pazemināšana un atlaišana no amata, jo šīs disciplinārlietas slēdziens bija 2006.gada 21.novembra Informatīvā ziņojuma pamats.

[3.6] Šajā lietā ir izskatāms jautājums par to, vai procesuālie pārkāpumi kopsakarā ar informācijas publiskošanu masu medijos aizskāra Pieteicējas godu un cieņu, kā arī par zaudējumu atlīdzību par goda un cieņas aizskaršanu, kā arī neslavas celšanu, kas veikta ar pārkāpumiem lietas izmeklēšanā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 2.decembra lēmumu ierosināta administratīvā lieta par disciplinārlietas, kas izbeigta ar Lēmumu, izskatīšanas procesā pieļauto pārkāpumu konstatēšanu, morālā kaitējuma Ls 157 807,05 un zaudējumu Ls 157 807,05 atlīdzināšanu *(lietas 1.sēj.124.-126.lapa)*.

[5] Ministrija rakstveida paskaidrojumos pieteikumu neatzīst un norāda šādus argumentus *(lietas 1.sēj.130.-132.lapa)*.

[5.1] Rīkojums nav administratīvais akts. Rīkojuma pieņemšanas brīdī spēkā esošie Ministru kabineta 1998.gada 16.augusta noteikumi Nr.158 „Par ierēdņu disciplinārsodiem" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.158) tieši nenoteica, ka lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu nav administratīvais akts, bet 2006.gada 11.maijā Saeimā pieņemtā Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 20.panta trešā daļa tieši nosaka, ka lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu nav administratīvais akts.

Tādējādi Rīkojums nav kvalificējams pēc Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Atlīdzināšanas likums) 4.panta pirmās daļas. Līdz ar to Ministrijai nav pamata atlīdzināt pieteikumā minēto zaudējumu un morālo kaitējumu.

[5.2] Lai būtu pamats saskaņā ar Atlīdzināšanas likumu atlīdzināt zaudējumu saistībā ar iestādes rīcību, kas neizpaužas tiesību akta veidā, attiecīgā iestādes rīcība būtu jāatzīst par faktisko rīcību Administratīvā procesa likuma 89.panta pirmās daļas izpratnē.

Ministrija paskaidrojumā citē Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2005.gada 6.decembra lēmumā lietā Nr.SKA-27 paustās atziņas un norāda, ka no Pieteicējas minētajām Ministrijas iespējami veiktajām darbībām disciplinārlietas izskatīšanas procesā nav kvalificējama par tādu, kas aizskartu viņas cilvēktiesības, tas ir, tā nav uzskatāma par faktisko rīcību.

[5.3] 2006.gada 24.novembrī Valsts civildienesta pārvalde, pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 37.panta pirmo, otro, trešo un ceturto daļu, kā arī pamatojoties uz Ministru kabineta 2006.gada 24.novembra sēdes Nr.61 protokollēmuma 70.§ 6.punktu, pieņēma lēmumu Nr.21 pārcelt Pieteicēju no Ministrijas /amats/ amata Valsts vides dienesta ģenerāldirektora vietnieka amatā uz nenoteiktu laiku (nosakot amata mēnešalgu, kas nav zemāka par iepriekšējo un saglabājot pastāvīgās piemaksas, kas saistītas ar dienestu, un sociālās garantijas). Tādējādi, pārceļot Pieteicēju Valsts vides dienesta ģenerāldirektora vietnieka amatā, ar viņu netika izbeigtas valsts civildienesta attiecības, un ir konstatējams, ka minētais Valsts civildienesta pārvaldes lēmums ierobežoja Pieteicējas Latvijas Republikas Satversmē noteiktās tiesības pildīt valsts dienestu.

[6] Tiesas sēdēs Pieteicējas pārstāvis prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā un papildinājumos minētajiem argumentiem.

Ministrijas pārstāvis tiesas sēdēs pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstiskajos paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms daļā.

[8] Vispirms tiesa vērtēs, vai Ministrija ir pieļāvusi Pieteicējas norādītos procesuālos pārkāpumus. Tiesa ņem vērā to, ka procesuālās normas, saskaņā ar kurām bija jāizmeklē ar Rīkojumu ierosinātā disciplinārlieta līdz 2007.gada 1.janvārim, ir ietvertas Ministru kabineta 1994.gada 16.augusta noteikumos Nr.158 „Par ierēdņu disciplinārsodiem" (turpmāk – Noteikumi Nr.158), un no 2007.gada 1.janvāra - Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likumā.

[9] Attiecībā uz Pieteicējas argumentu par to, ka disciplinārlieta tika ierosināta nelikumīgi, tiesa norāda uz sekojošiem argumentiem.

[9.1] Noteikumu Nr.158 7.pants noteic disciplinārlietas ierosināšanas kārtību, cita starpā to, ka, ja valsts civiliestādes vadītājam kļūst zināmi fakti par disciplinārpārkāpuma izdarīšanu, viņam ir jāierosina disciplinārlieta. Disciplinārlieta jāierosina nekavējoties, bet ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir kļuvuši zināmi fakti par disciplinārpārkāpuma izdarīšanu. Disciplinārlietu ierosina ar rakstisku lēmumu.

Pieteicēja norāda, ka disciplinārlietas ierosināšanai tikai izmantoti nevis fakti par disciplinārpārkāpuma izdarīšanu, bet ministres viltotās rezolūcijas. Noteikumu Nr. 158 17.panta pirmā daļa nosaka disciplināratbildību par nepamatotu valsts civildienesta pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma neizpildīšanu vai birokrātisku, novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu.

[9.2] No Rīkojuma izriet, ka ministre /pers. G/, ņemot vērā to, ka Pieteicēja nepiedalījās Ministru kabineta sēdē, kas notika 2006.gada 1.augustā, neieradās pie ministres (2006.gada 1.augusta rezolūcija Nr. 1-20m/9050) un 2006.gada 1.augustā no plkst.8.30 līdz plkst.13.30 neatradās savā darba vietā Ministrijā/adrese/ (2006.gada 1.augusta rezolūcija Nr. 1-20m/9039), konstatēja, ka Pieteicēja nav pildījusi ministres uzdevumus, līdz ar to iespējams ir izdarījusi Noteikumu Nr.158 17.panta pirmajā daļā noteikto disciplinārpārkāpumu, proti, pienākumu nepildīšana – nepamatotu valsts civildienesta, konkrētā rīkojuma vai uzdevuma nepildīšanu *(lietas 1.sēj.13.-14.lapa)*.

Tādējādi ministre ierosināja disciplinārlietu tādēļ, ka Pieteicēja 2006.gada 1.augustā nekavējoties pēc plkst.15.20 neieradās pie ministres saskaņā ar ministres 2006.gada 1.augusta rezolūciju Nr.1-20/9050, neatradās savā darbavietā 2006.gada 1.augustā no plkst.8.30 līdz plkst.13.30, kā arī nepiedalījās Ministru kabineta 2006.gada 1.augusta sēdē. No minētā neizriet, ka disciplinārlieta tika ierosināta par ministres 2006.gada 1.augusta rezolūcijas Nr.1-20m/9039 nepildīšanu, proti, ka Pieteicēja nesniedza paskaidrojumus par to, kāpēc viņa neatradās savā darba vietā 2006.gada 1.augustā laika posmā no plkst.8.30 līdz plkst.13.30. Ministre norādītos pārkāpumus saistīja ar nepamatotu civildienesta pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma neizpildīšanu. Tā kā Noteikumu Nr.158 17.panta pirmajā daļā ir paredzēta disciplināratbildība par nepamatotu civildienesta pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma neizpildīšanu, ministrei bija formāls pamats disciplinārlietas ierosināšanai pret Pieteicēju.

[9.3] Noteikumu Nr. 158 7.panta pirmās daļas izpratnē ministre ir atzīstama par valsts civiliestādes vadītāju. Tā kā Pieteicēja saskaņā ar Rīkojumu nepildīja civildienesta pienākumus 2006.gada 1.augustā, neizpildīja ministres 2006.gada 1.augusta rīkojumu un 2006.gada 1.augusta uzdevumu, fakti par eventuālā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu ministrei kļuva zināmi 2006.gada 1.augustā. Tādējādi viņai bija tiesības līdz 2006.gada 1.septembrim pieņemt rakstisku lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu. Rīkojums tika pieņemts 2006.gada 31.augustā.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka disciplinārlieta tika ierosināta atbilstoši Noteikumu Nr.158 7.pantam, valsts civiliestādes vadītājam, t.i., ministres rīcībā nonākot ziņām par faktiem par eventuālā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu. Tiesa nekonstatē šajā sakarā procesuālo pārkāpumu.

[9.4] Pieteicēja norādīja, ka ministre pati nav pašrocīgi parakstījusi 2006.gada 1.augusta rezolūciju Nr.1-20m/9039 un Nr.1-20/9050, un tādēļ viņai nebija pamata disciplinārlietas ierosināšanai. Tiesa nepiekrīt šim Pieteicējas argumentam sekojošo apsvērumu dēļ.

Tiesa piekrīt Pieteicējai, ka ir pamats konstatēt, ka uz ministres 2006.gada 1.augusta rezolūcijas Nr. 1-20m/9046 ir, nevis ministres pašrocīgs paraksts, bet viņas paraksta spiedogs, jo tas ir vizuāli identisks uz ministres 2006.gada 1.augusta rezolūcijas Nr. 1-20m/9052 esošajam parakstam *(lietas 1.sēj.170., 176.un 177.lapa)*. Šo secinājumu apstiprina arī Latvijas Republikas prokuratūras Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2006.gada 14.decembra vēstule Nr. 4-4820/06 Pieteicējai, kurā Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurore norādīja, ka „Kriminālprocesā tikušas nopratinātas Izglītības un zinātnes ministrijas ministre /pers. G/, kā arī ministres sekretāre /pers. AE/, kuras apliecina, ka rezolūcijas Nr. 1-20m/9052, 1-20m/9046 ir /pers. G/ sastādītas, /pers. AE/
pārrakstītas ar datoru un uz tām atrodas pēc /pers. G/ mutiska norādījuma ministra faksimilārais paraksts. Rezolūcijas Nr. 1-20m/9039, 1-20m/9050 uz datora sastādījusi /pers. AE/ un parakstījusi Izglītības un zinātnes ministre /pers. G/ ..." *(lietas 3.sēj.188.-189.lapa)*. Taču no šī secinājuma neizriet, ka arī uz 2006.gada 1.augusta rezolūcijām Nr.1-20m/9039 un Nr.1-20/9050 ir ministres paraksta spiedogs vai faksimilārais paraksts.

No lietas materiālos esošajām 2006.gada 1.augusta rezolūciju Nr.1-20m/9039 un Nr.1-20/9050 kopijām izriet, ka vizuāli ministres paraksti atšķiras *(lietas 1.sēj.15.un 243.lapa)*. Tie atšķiras arī no paraksta uz ministres 2006.gada 1.augusta rezolūcijas Nr. 1-20m/9046, uz kuru ir norādījis Pieteicējas pārstāvis, analizējot ministres parakstu un skaidrojot, pēc kādām pazīmēm Pieteicēja ir

nonākusi pie secinājuma par to, ka disciplinārlieta pret Pieteicēju ir ierosināta, pamatojoties uz viltotajiem dokumentiem *(lietas 1.sēj.170.un 176.lapa)*. Tāpat arī no Latvijas Republikas prokuratūras Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2006.gada 14.decembra vēstules Nr. 4-4820/06 izriet, ka uz 2006.gada 1.augusta rezolūcijām Nr.1-20m/9039 un Nr.1-20/9050 ir ministres pašrocīgs paraksts.

Jebkurā gadījumā, pat tad, ja arī uz šīm rezolūcijām tiktu uzlikts ministres paraksta spiedogs pēc viņas lūguma, tiesai nebūtu pamata atzīt, ka disciplinārlieta ir ierosināta, pamatojoties uz viltotiem dokumentiem, nevis faktiem par eventuālo disciplinārpārkāpumu, jo Rīkojumā ministre atsaucās uz šīm rezolūcijām, apstiprinot rezolūcijas saturu, kā arī formāli atsaucās uz konkrētiem faktiem, proti, nepiedalīšanos Ministru kabineta 2006.gada 1.augusta sēdē, neierašanos pie ministres nekavējoties pēc plkst.15.20, kā arī neatrašanos darba vietā Ministrijā /adrese/ 2006.gada 1.augustā no plkst.8.30 līdz plkst.13.30. Tāpat Ministrija tiesvedības gaitā nekad nav apšaubījusi vai noliegusi rezolūciju ar noteiktu saturu izdošanu.

[10] Attiecībā uz Ministrijas pienākumu izmeklēt ierosināto disciplinārlietu un pabeigt izmeklēšanu ar slēdzienu un Noteikumu Nr. 153 8.panta pirmās, otrās un trešās daļas pārkāpumu tiesa norāda uz sekojošiem argumentiem.

[10.1] Saskaņā ar Noteikumu Nr.158 8.panta pirmo, otro, trešo un piekto daļu pēc lēmuma pieņemšanas par lietas ierosināšanu valsts civiliestādes vadītājs vai cita pilnvarota amatpersona, kura izmeklē disciplinārlietu, konstatē visus nepieciešamos faktus. No ierēdņa (ierēdņa kandidāta), attiecīgos gadījumos arī no cietušā, tiek pieprasīts rakstisks vai mutisks paskaidrojums, un viņu pienākums ir sniegt minēto paskaidrojumu. Ja tiek iesniegts mutisks paskaidrojums, sastāda protokolu. Valsts civiliestādes vadītājs vai amatpersona, kura izmeklē disciplinārlietu, izvērtē konstatētos faktus un ne vēlāk kā mēneša laikā pēc lietas ierosināšanas izdara slēdzienu, vai ir izdarīts disciplinārpārkāpums. Šis slēdziens tiek atzīmēts disciplinārlietā. Pēc motivēta lēmuma disciplinārlietas izmeklēšanas termiņu var pagarināt uz laiku līdz vienam mēnesim. Izmeklēšanas termiņā neieskaita laiku, kad ierēdnim (ierēdņa kandidātam) ir pārejoša darba nespēja vai viņš ir atvaļinājumā. Pēc tam valsts civiliestādes vadītājs vai cita pilnvarotā amatpersona, pamatojoties uz slēdzienu, ar rīkojumu uzliek šajos noteikumos paredzēto sodu vai pieņem lēmumu par disciplinārlietas izbeigšanu, par to nedēļas laikā paziņojot ierēdnim (ierēdņa kandidātam), par kuru bija ierosināta disciplinārlieta, un cietušajam.

Saskaņā ar Noteikumu Nr. 153 2.panta pirmo daļu disciplinārpārkāpums ir ierēdņa (ierēdņa kandidāta) ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība), kas minēta šo noteikumu Sevišķajā daļā, ja tā izdarīta saistībā ar ierēdņa (ierēdņa kandidāta) amatu un viņš tajā ir vainojams.

Tādējādi pēc disciplinārlietas lietas ierosināšanas Ministrijai bija jāizmeklē lieta, proti, jākonstatē visi nepieciešami fakti, no Pieteicējas Ministrijai bija jāpieprasa paskaidrojums, un Ministrijai bija jāizdara slēdziens, vai ir izdarīts disciplinārpārkāpums, t.i., vai, nepiedaloties Ministru kabineta 2006.gada 1.augusta sēdē, Pieteicēja ar nodomu vai aiz neuzmanības nepamatoti nepildīja valsts civildienesta pienākumu, konkrēto rīkojumu vai uzdevumu, vai, neierodoties pie ministres 2006.gada 1.augustā nekavējoties pēc plkst.15.20, Pieteicēja ar nodomu vai aiz neuzmanības nepildīja ministres rezolūciju, un vai Pieteicēja atradās Ministrijā /adrese/ 2006.gada 1.augustā no plkst.8.30 līdz plkst.13.30, un, ja neatradās, tad, vai viņa tādā veidā ar nodomu vai aiz neuzmanības nepamatoti nepildīja valsts civildienesta pienākumu, konkrēto rīkojumu vai uzdevumu.

[10.2] No lietas materiāliem izriet, ka ministre ar Rīkojumu ierosināja disciplinārlietu un izveidoja disciplinārlietas izmeklēšanas komisiju sekojošā sastāvā: /pers. AH/ – komisijas priekšsēdētāja, /pers. AI/ un /pers. AJ/ – komisijas locekļi, /pers. AK/ – komisijas sekretāre. Ar Rīkojumu ministre nolēma pieprasīt no Pieteicējas paskaidrojumus *(lietas 1.sēj.13.-14.lapa)*.

Pieteicēja 2006.gada 14.septembrī iesniedza Ministrijā paskaidrojumus, norādot, ka ar ministres 2006.gada 1.augusta rezolūcijām Nr.1-20m/9039 un Nr.1-20/9050 viņa tika iepazīstināta tikai 2006.gada 17.augustā pārejošās īslaicīgas darbnespējas laikā. Pieteicējas atrašanos darba vietā 2006.gada 1.augustā no plkst.8.30 līdz plkst.13.30 var apstiprināt /pers. P/, /pers. R/, /pers. N/, /pers. S/, /pers. T/, /pers. U/, /pers. Z/, /pers. V/, /pers. M/ un /pers. A0/. Ministrijas telpas Pieteicēja atstāja tikai pusdienu laikā un dodoties uz SIA „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions" valdes sēdi *(lietas 2.sēj.223.-227.lapa)*.

Saskaņā ar Pieteicējas 2006.gada 9.oktobra paskaidrojumiem Nr. 10091 Ministrijai kopš 2006.gada 1.augusta Pieteicējai tika izsniegta darbnespējas lapa, un viņa nevar sniegt paskaidrojumus par /pers. N/ paskaidrojumiem, jo viņas rīcībā nav /pers. N/ paskaidrojumu *(lietas 2.sēj.234.-235.lapa)*.

No minētā izriet, ka Ministrija saskaņā ar Noteikumu Nr.158 8.panta pirmo daļu vairākas reizes pieprasīja no Pieteicējas paskaidrojumus ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas ietvaros un Pieteicēja šos paskaidrojumus sniedza.

[10.3] No /pers. AH/ 2013.gada 30.augusta iesnieguma tiesai izriet, ka ar Pieteicēju viņa strādāja Ministrijā 2006.gada pirmā pusgada dažus mēnešus, un informācija par šo periodu nav saglabājusies atmiņā *(lietas 2.sēj.194.lapa)*. 2013.gada 25.septembra tiesas sēdē lieciniece /pers. AH/ liecināja, ka viņa 2006.gada aprīlī kļuva par Ministrijas parlamentāro sekretāru. /pers. AH/ nevarēja atcerēties par 2006.gada notikumiem. Atbildot uz Pieteicējas pārstāvja jautājumiem, viņa liecināja, ka neatceras /pers. M/, /pers. R/, /pers. AI/ un /pers. P/, un atceras /pers. V/, /pers. AK/, /pers. N/, /pers. T/ un /pers. S/, bet ne šīs lietas sakarā. Lieciniece liecināja, ka neatceras, vai disciplinārlietas izmeklēšanas komisija sagatavoja slēdzienu un vai izmeklēšanas rezultātā Pieteicējai tika uzlikts disciplinārsods. Liecinieces pienākumos neietilpa dokumentu sagatavošana. Lieciniecei uzrādot komisijas 2006.gada 22.septembra komisijas sēdes protokolu, lieciniece apstiprināja, ka uz šī dokumenta ir viņas paraksts.

2013.gada 25.septembra tiesas sēdē liecinieks /pers. AJ/ par Informatīvo ziņojumu liecināja, ka viņš neatceras slēdzienu, kuru viņš parakstīja disciplinārlietas izmeklēšanas rezultātā. Viņa rīcībā šāda slēdziena nav. Liecinieks atceras, ka Ministrijā pret Pieteicēju tika ierosināta disciplinārlieta, bet viņš neko precīzi neatceras. Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas sastāvā bija /pers. AH/. Viņš neatceras Pieteicēju 2006.gadā. Pieteicēju liecinieks redzēja tikai vienu reizi dzīvē Ministrijā. Iespējams, tas bija tad, kad Pieteicēju pārcēla no darba Ministrijā. Viņš neatceras /pers. M/, /pers. AE/. Liecinieks liecināja, ka neko neatceras par Rīkojumā norādītajiem apstākļiem, un ka komisijai ir tiesības neuzrādīt amatpersonai, pret kuru ir uzsākta disciplinārlieta, disciplinārlietas materiālus. Liecinieks apstiprināja, ka viņš ir parakstījis komisijas 2006.gada 22.septembra protokolu tajā datumā, kad tas ir sastādīts.

2013.gada 30.oktobra tiesas sēdē lieciniece /pers. AK/ liecināja, ka viņa bija disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas sekretāre. Disciplinārlietas izmeklēšanas ietvaros notika komisijas sēdes. Komisijā tika gatavots slēdziens, bet viņa neatceras par tā gala variantu. Slēdzienu, iespējams, gatavoja /pers. AJ/. Komisijas locekļi, proti, /pers. AJ/, gatavoja pats vairākus dokumentus, kurus parasti sagatavo sekretārs, piemēram, informācijas pieprasījumus. Komisija aicināja uz sēdi /pers. N/, /pers. AE/. To lieciniece atceras tādēļ, jo pirms tiesas sēdes bija pārlasījusi komisijas sēdes protokolu. Šo komisijas sēdes protokolu sagatavoja lieciniece. Lieciniece atcerējās vienu komisijas sēdi, kur tika izlemti jautājumi par Pieteicējas izteiktajiem noraidījumiem komisijas sastāvam. Notika arī sēdes, kurās tika skatīti jautājumi par Ministrijas amatpersonu paskaidrojumiem. Lieciniece pieļauj, ka ne visas sēdes tika protokolētas, šādās sēdēs tad nepiedalījās arī lieciniece. Lieciniece norādīja, ka atceras, ka pret Pieteicēju tika ierosināta vēl otrā disciplinārlieta, kuras sastāvā, iespējams, bija arī lieciniece. Otrajā lietā lieciniece nebija protokolētāja. Lieciniece neatceras, ka komisijas sēdēs piedalījās /pers. AI/. /pers. AI/ lieciniece neatceras. Lieciniece nezina, kāpēc dažu komisiju sastāvā ir sekretārs, bet dažās komisijās sekretāra nav. Ministrijas prakse bija tāda, ka sekretāriem nebija balsstiesību. Uz Pieteicējas pārstāvja jautājumu par to, kurā datumā lieciniece sašuva protokolu, lieciniece atbildēja, ka tas varētu būt 2007.gads, tad tas tika arī cauršūts, bet lieciniece pieļāva, ka viņa varētu kļūdīties. Pēc tam, kad lieciniecei uzrādīja protokolu, viņa norādīja, ka protokols tad tika sašūts 2006.gadā, viņa apstiprināja, ka protokola trešās lapas otrajā pusē ir viņas paraksts. Lieciniece neatceras, vai uz komisijas sēdēm tika izsauktas Ministrijas amatpersonas. Lieciniece liecināja, ka komisijai nebija pienākuma iepazīstināt Pieteicēju ar disciplinārlietas materiāliem pēc komisijas iniciatīvas. Ja Pieteicēja to lūgtu, tad komisijai būtu tāds pienākums. Lieciniece neatceras, vai Pieteicēja lūdza Ministriju iepazīstināt viņu ar disciplinārlietas materiāliem.

[10.4] Ministrija ir iesniegusi tiesā disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2006.gada 22.septembra sēdes protokola kopiju. No tās izriet, ka sēdē nepiedalījās komisijas locekle /pers. AI/. Komisija ir saņēmusi Pieteicējas 2006.gada 14.septembra paskaidrojumu Nr. 9141. Komisija, iepazīstoties ar šo paskaidrojumu, nolēma nosūtīt paskaidrojumā minētajām amatpersonām, kuras turpina darbu Ministrijā un VSIA „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions" valdes loceklim /pers. P/ informācijas pieprasījumu, lūdzot līdz 2006.gada 27.septembrim sniegt informāciju, kurā laikā Pieteicēja 2006.gada 1.augustā ar minētajām amatpersonām ir tikusies, kā arī nosūtīt Pieteicējai papildu paskaidrojuma pieprasījumu līdz 2006.gada 27.septembrim sniegt informāciju, kad un kuras Ministrijas amatpersonas viņa informēja par savas darbnespējas izbeigšanos un atsākšanu pildīt /amats/ pienākumu ar 2006.gada 1.augustu, uzklausīt ministres palīdzi /pers. AE/ un Pieteicējas palīdzi /pers. N/ jautājumā par Pieteicējas informēšanu par ministres 2006.gada 1.augusta mutisko un vēlāk arī rakstisko rīkojumu nekavējoties ierasties pie ministres. Tāpat no komisijas sēdes protokola kopijas izriet, ka /pers. AE/ pēc ministres lūguma plkst.15.00 lūdza Pieteicēju ierasties pie ministres. /pers. AE/ iegāja Pieteicējas palīdzes /pers. N/ kabinetā un nodeva /pers. N/ ministres doto rīkojumu. Ministres rezolūcija tika reģistrēta lietvedībā, ar to viņa nevienu nav iepazīstinājusi.

No komisijas sēdes protokola kopijas izriet, ka komisijas sēdē /pers. N/ paskaidroja, ka 2006.gada 1.augustā pēc plkst.12.00 Pieteicēja ieradās darbā. Viņa nebrīdināja /pers. N/, ka ieradīsies darbā. /pers. N/ kabinetā bija arī /pers. J/, kurš tobrīd parakstīja dokumentus. Pieteicēja lūdza uzaicināt pie viņas /pers. AL/, /pers. AM/, /pers. U/ un /pers. S/. Pēc tam /pers. N/ kabinetā bija ienākusi /pers. AE/ un lūdza nodot Pieteicējai informāciju par to, ka Pieteicējai nekavējoties jāierodas pie ministres. /pers. N/ šo informāciju nodeva Pieteicējai. Pēc īsa brīža Pieteicēja iznāca no kabineta un informēja /pers. N/, ka dodas uz televīziju. Pieteicēja pavadīja savā kabinetā aptuveni stundu vai pusotru stundu. Ministres rezolūciju /pers. N/ atdeva Lietvedības nodaļas darbiniecei /pers. AN/, ar rezolūciju /pers. N/ Pieteicēju neiepazīstināja, jo Pieteicēja vairs neatradās Ministrijā.

No komisijas sēdes protokola kopijas izriet arī tas, ka komisijas sēdē tika pieņemts lēmums nākamajā sēdē uzklausīt /amats/ vietnieku vispārējos jautājumos /pers. J/, un pieprasīt Pieteicējai informāciju par to, kāpēc viņa nepildīja ministres rīkojumu nekavējoties ierasties pie ministres *(lietas 3.sēj.85.-87.lapa)*.

Tātad komisija uzklausīja Pieteicējas palīdzi /pers. N/ un ministres palīdzi /pers. AE/, kā arī pieņēma lēmumu pieprasīt paskaidrojumus no /pers. P/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. T/, /pers. U/, /pers. Z/, /pers. V/, /pers. M/ un /pers. A0/ un uzklausīt /pers. J/.

2013.gada 25.septembra tiesas sēdē lieciniece /pers. N/ liecināja, ka 2006.gadā viņa bija /amats/ palīdze un par šo lietu viņa neko neatceras. Lieciniece pazīst Pieteicēju no darba Ministrijā. Lieciniece strādā Ministrijā no 2006.gada janvāra. Lieciniece neatceras 2006.gada 1.augustu. Lieciniece bija satikusies ar Pieteicēju tad, kad Pieteicēja atradās darbā. Lieciniece atceras, ka pret Pieteicēju tika ierosinātas disciplinārlietas, bet viņa nevar par tām sniegt precīzu informāciju. Tiesai uzrādot lieciniecei Rīkojumu, lieciniece liecināja, ka viņa neatceras konkrētu informāciju par ierosināto disciplinārlietu. Lieciniece nepazīst /pers. M/, pazīst /pers. R/ kā kolēģi, /pers. AP/ lieciniece atceras kā ministres palīdzi. Lieciniece neatceras, vai /pers. AP/ nodeva /pers. N/ ministres rīkojumu Pieteicējai, tāpat lieciniece neatceras citas personas, kas, iespējams, nodeva ministres rīkojumu Pieteicējai. Lieciniece apstiprināja savu parakstu uz disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2006.gada 22.septembra sēdes protokola, ar kuru viņa apstiprināja protokolā norādītās informāciju atbilstību viņas komisijas sēdē teiktajam *(lietas 2.sēj.204.lapa)*.

2006.gada 22.septembrī disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas priekšsēdētāja /pers. AH/ savā vēstulē Nr. 1-20p/5184 pieprasīja Ministrijas /amats/ vietniekam /pers. T/ sniegt informāciju līdz 2006.gada 27.septembrim par to, vai viņš satikās ar Pieteicēju 2006.gada 1.augustā, ņemot vērā to, ka savos 2006.gada 14.septembra paskaidrojumos Pieteicēja norādīja uz šo faktu *(lietas 2.sēj.228.lapa un 3.sēj.88.lapa)*. No /pers. T/ 2006.gada 27.septembra dienesta ziņojuma /pers. AH/ izriet, ka 2006.gada 1.augustā viņš vairākkārtīgi (īslaicīgi) tikās ar Pieteicēju, pārrunājot ar viņu ar darbu saistītās aktualitātes. Iespējamais laiks, kad notika sarunas ar Pieteicēju, varētu būt laika posms starp plkst.11.00 līdz plkst.13.00 *(lietas 3.sēj.93.un 2.sēj.230.lapa)*. 2013.gada 30.oktobra tiesas sēdē liecinieks /pers. T/ liecināja, ka Ministrijā tajā laikā nebija administratīvās vadības. Liecinieks pildīja /amats/vietnieka pienākumus. Tā bija viena nedēļa, kad Pieteicēja pēc ilgstošas prombūtnes ieradās Ministrijā, sasauca Ministrijas amatpersonas, lai pārrunātu to, kas ir noticis Ministrijā. Ministrijā starp politisko vadību un administratīvo vadību bija konflikts. Pieteicēja nevarēja sastrādāties ar ministri, Ministrijā runāja par to, ka tajā nav administratīvās vadības, jo Pieteicēja slimoja vai atradās prombūtnē, vai notika vēl kas cits. Uzrādot lieciniekam viņa 2006.gada 27.septembra dienesta ziņojumu *(lietas 2.sēj.230.lapa)*, liecinieks apstiprināja viņa sniegtās ziņas. Liecinieks liecināja, ka viņu neaicināja uz disciplinārlietas izmeklēšanas komisijām. Lieciniekam uzrādot Informatīvo ziņojumu, liecinieks atbildēja, ka nav redzējis slēdzienu, kas ir minēts Informatīvajā ziņojumā.

No /pers. M/ 2006.gada 26.septembra paskaidrojuma disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas priekšsēdētājai /pers. AH/, uz /pers. AH/ 2006.gada 26.septembra pieprasījumu, norādīts, ka 2006.gada 1.augustā viņa pildīja Pieteicējas palīdzes funkcijas – sagatavoja

dokumentus, nodeva dokumentus atbildīgajām amatpersonām, palīdzēja sameklēt nepieciešamos dokumentus, sakontaktēties ar Ministrijas amatpersonām, atkārtoti sagatavoja parakstīšanai Administratīvā departamenta amatpersonu piesavinātos Pieteicējas parakstītos dokumentus un palīdzēja tos reģistrēt. Pieteicēja visu darba laiku 2006.gada 1.augustā atradās dienesta vietā. Par to /pers. M/ informēja Ministrijas Saimnieciskās vadības departamenta direktors /pers. R/, kas, ņemot vērā Pieteicējas ārkārtīgi trauslo veselības stāvokli, ne tikai atveda viņu ar savu personisko mašīnu uz Ministriju, jo pēc viņa teiktā visi Ministrijas šoferi nezināmu iemeslu dēļ vadīja citas Ministrijas amatpersonas, bet arī visas dienas garumā palīdzēja Pieteicējai veikt dienesta pienākumus, tajā skaitā nodrošinot ātru pārvietošanos no vienām dienesta telpām uz citām *(lietas 3.sēj.89.lapa)*. 2014.gada 29.janvāra tiesas sēdē lieciniece /pers. AR/ (/pers. AS/) liecināja, ka Pieteicēja ilgstoši slimoja, Pieteicējai bija konflikts ar Ministrijas amatpersonu /pers. J/, tāpat Pieteicējai bija politiskā nesaderība ar ministri /pers. G/. 2006.gada 1.augustā lieciniece palīdzēja Pieteicējai kopā ar /pers. R/. Lieciniece neatceras, vai viņa bija nodevusi Pieteicējai ministres 2006.gada 1.augusta rezolūcijas. Lecinieci neaicināja uz disciplinārlietas izmeklēšanas sēdēm. Lieciniece apstiprināja savu parakstu uz viņas 2006.gada 26.septembra paskaidrojumiem *(lietas 3.sēj.89.lapa)*.

N o /pers. Z/ 2006.gada 27.septembra paskaidrojumiem /pers. AH/ saskaņā ar viņas 2006.gada 26.septembra informācijas pieprasījumu izriet, ka, pildot dienesta pienākumus 2006.gada 1.augustā, ar Pieteicēju viņa tikās laika periodā no plkst.9.00 līdz plkst.11.00, lai apspriestu būtiskus jautājumus sakarā ar valsts nekustamajiem īpašumiem, tad /pers. Z/ devās uz komisijas sēdi, kas notiek katru nedēļas otrdienu *(lietas 3.sēj.90.un 2.sēj.229.lapa)*.

N o /pers. AT/ 2006.gada 22.septembra paskaidrojumiem /pers. AH/ saskaņā ar viņas 2006.gada 26.septembra informācijas pieprasījumu izriet, ka 2006.gada 1.augustā Pieteicējas palīdze informēja viņu, ka Pieteicēja izsauca viņu pie sevis, lai kopā ar citiem pastāvīgo struktūrvienību vadītājiem pārrunātu notikušo Ministrijā Pieteicējas slimības laikā, noskaidrotu svarīgākos uzdevumus, kā arī dzirdētu priekšlikumus sakarā ar svarīgākajiem veicamajiem uzdevumiem. Sanāksme notika dienas vidū Pieteicējas kabinetā, iespējams viņš satikās ar Pieteicēju 2006.gada 1.augustā arī citās telpās. Sanāksme ilga krietni ilgu laiku, jo sanāksmē piedalījās vēl departamenta direktors /pers. T/, Eiropas lietu departamenta direktores vietniece /pers. V/ un Vispārējās izglītības departamenta direktors /pers. U/ *(lietas 3.sēj.91.un 2.sēj.233.lapa)*.

N o /pers. V/ 2006.gada 27.septembra paskaidrojumiem /pers. AH/ saskaņā ar viņas 2006.gada 22.septembra informācijas pieprasījumu izriet, ka 2006.gada 1.augustā /pers. V/ tikās ar Pieteicēju viņas kabinetā. Sākotnēji tika paziņots, ka tikšanās laiks ir noteikts no plkst.13.00, bet faktiski tikšanās notika vēlāk starp plkst.13.00 un plkst.14.00. Sanāksme ilga 20-30 minūtes, tajā piedalījās /pers. S/, /pers. U/ un /pers. T/ *(lietas 3.sēj.92.un 2.sēj.231.lapa)*.

2013.gada 30.oktobra tiesas sēdē liecinieks /pers. R/ liecināja, ka disciplinārlietas ierosināšanas dienā viņš vadāja Pieteicēju vairākas reizes uz VSIA „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions"", kur notika valdes sēde. Pieteicēju viņš veda no Ministrijas. Pirms tam Pieteicēja atradās Ministrijā, komunicēja ar darbiniekiem. Neviens pēc tam neprasīja lecinieka paskaidrojumus par notikušo. /pers. M/ tajā dienā sagatavoja dokumentus pēc Pieteicējas lūguma. /pers. N/ sazinājās ar Pieteicēju sakarā ar problēmām dokumentos.

No /pers. P/ 2006.gada 7.septembra paskaidrojumiem Nr. 1-11/51 /pers. AH/ izriet, ka viņš sniedza paskaidrojumus par Pieteicējas pieprasīto informāciju. Tādējādi tiesa secina, ka tie tika sniegti sakarā ar par dienesta pilnvaru pārsniegšanu ierosināto disciplinārlietu. Paskaidrojumos cita starpā norādīts, ka Pieteicēja ir vairākkārt izrādījusi interesi par VSIA „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions"" problēmām, ierodoties aplūkot stadionu uz vietas, tajā skaitā divas reizes 2006.gada 1.augustā *(lietas 3.sēj.205.un 208.lapa)*. No /pers. P/ 2013.gada 20.novembra rakstveida paskaidrojumiem tiesai izriet, ka viņš nav saņēmis no Ministrijas pieprasījumu sniegt paskaidrojumus ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas ietvaros, bet saņēma tikai lūgumu sniegt paskaidrojumu sakarā ar citu par dienesta pilnvaru pārsniegšanu ierosināto disciplinārlietu 2006.gada 7.septembrī. Viņš sniedza šo paskaidrojumu Nr.1-11/51. 2006.gada 1.augustā notika valdes sēde ar VSIA „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions"" darbinieku un Pieteicēju kā valsts kapitāla daļu turētāju. Pieteicēja ieradās no Ministrijas kopā ar Ministrijas Saimnieciskā departamenta direktoru /pers. R/, viņa informēja, ka atstādinājusi no amata pienākumu izpildes /amats/ vietnieku /pers. J/. Valdes sēdes laikā Pieteicējai palika slikti un neatliekamā medicīniskā palīdzība viņu aizveda uz slimnīcu *(lietas 3.sēj.203.-204.lapa)*. 2014.gada 29.janvāra tiesas sēdē liecinieks /pers. P/ apstiprināja savus minētos paskaidrojumus, kā arī norādīja, ka Pieteicēja 2006.gada 1.augustā bija vairākas reizes ieradusies VSIA „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions"". Liecinieku neviens neaicināja uz disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas sēdēm, un neviens neprasīja informāciju par to, vai Pieteicēja atradās VSIA „Kultūras un sporta centrs „Daugavas stadions"" 2006.gada 1.augustā.

2013.gada 30.oktobra tiesas sēdē lieciniece /pers. AU/ liecināja, ka viņa strādāja Ministrijā personālvadības nodaļā 2006.gadā. Disciplinārlietas materiāli tika glabāti personas lietā. Nodaļas reģistrā tika reģistrēti visi dokumenti. Personālvadības dokumenti tiek reģistrēti reģistrā. Reģistrs ir viens. Par 2006.gadu dokumenti tika nodoti valsts arhīvam. Ja dokuments ir iesniegts, to reģistrē, norādot datumu. Iesniegtie dokumenti nepaliek bez zīmoga. Ja dokuments ir iesniegts Ministrijas lielajā lietvedībā, tad tas dokuments glabājās Ministrijas lietvedībā. Pieteicējas personāllieta šobrīd glabājās Ministrijā, jo turpinās tiesvedība. Disciplinārlietas materiāli glabājās atsevišķā mapē Personālvadības nodaļā.

[10.5] No minētajiem paskaidrojumiem, liecībām, informācijas pieprasījumiem, kā arī komisijas sēdes protokola izriet, ka ar Rīkojumu izveidotā disciplinārlietas izmeklēšanas komisija izmeklēja lietu vismaz līdz 2006.gada 22.septembrim, pieprasot informāciju no personām, kas varēja sniegt ziņas par 2006.gada 1.augusta notikumiem sakarā ar disciplinārlietu, un notika vismaz viena komisijas sēde. Taču no minēto personu paskaidrojumiem un liecībām, kā arī no lietas materiāliem neizriet, ka komisija pabeidza izmeklēt šo lietu, t.i., uzklausīja visas tās personas, kuras tā plānoja uzklausīt saskaņā ar 2006.gada 22.septembra protokolu, ka notika turpmākās komisijas sēdes, un ka komisijas darbs ir pabeigts ar slēdzienu. Šo faktu apstiprina Lēmums, Ministrija nav iesniegusi slēdzienu par disciplinārlietas izmeklēšanu, vai dokumentus, kas apstiprina to, ka laiku līdz Lēmuma pieņemšanai neieskaita disciplinārlietas izmeklēšanas termiņā Pieteicējas pārejošās darbnespējas vai atrašanās atvaļinājumā dēļ.

Ņemot vērā minēto, kaut arī izmeklēšanas darbības tika uzsāktas, tās netika pabeigtas un netika sastādīts slēdziens. Secīgi tiesa konstatē Noteikumu Nr. 158 8.panta pirmās un otrās daļas pārkāpumu.

Tā kā Noteikumi Nr. 158 zaudēja spēku 2007.gada 1.janvārī, un kopš 2007.gada 1.janvāra spēkā ir Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likums, kura 25.panta pirmā un otrā daļa arī noteica, ka lēmumu disciplinārlietā pieņem viena mēneša laikā no disciplinārlietas ierosināšanas dienas, un disciplinārlietas izskatīšanas termiņu var pagarināt Administratīvā procesa likumā noteiktajos gadījumos un noteiktajā kārtībā, Ministrija, nesagatavojot slēdzienu arī pēc 2007.gada 1.janvāra, ir pārkāpusi arī Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 25.panta pirmo un otro daļu.

[10.6] Tiesa kā nepamatotu noraida Ministrijas argumentu, ka, ja tiesību normās noteiktajā kārtībā un termiņā nebija pieņemts lēmums ne par soda piemērošanu, ne lietas izbeigšanu, ir pats par sevi saprotams, ka lieta ir izbeigusies pati no sevis, un Lēmums ir tikai Rīkojuma prettiesiskuma konstatējums. Ņemot vērā tiesisko regulējumu, persona, pret kuru ierosināta disciplinārlieta, var saprast, ka pēc termiņa tai vairs nevarēs uzlikt sodu, neatkarīgi no disciplinārlietas izmeklēšanas rezultātiem, taču jebkurā gadījumā ierēdnim ir tiesības noteiktā termiņā sagaidīt ierosinātās disciplinārlietas rezultātu.

Pieteicējai slēdziena sagatavošanas gadījumā saglabātos iespēja sagaidīt viņai labvēlīgo slēdzienu ar konstatējumu par to, ka viņas darbībās nav konstatējams disciplinārpārkāpuma sastāvs. Tā kā lietu izbeidza tādēļ, ka tā netika izmeklēta, nevis tādēļ, ka Pieteicējas darbībās nav konstatējams disciplinārpārkāpuma sastāvs, Ministrija, neturpinot izmeklēt lietu un nepabeidzot izmeklēšanu ar slēdzienu, liedza Pieteicējai iespēju rehabilitēt savu reputāciju attiecībā uz Rīkojumā norādītajām darbībām.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst šos pārkāpumus par būtiskiem.

[11] Attiecībā uz izmeklēšanas laiku tiesa norāda uz sekojošo.

No Informatīvā ziņojuma izriet, ka pēc lietas ierosināšanas 2006.gada 31.septembrī Pieteicēja līdz 2006.gada 21.novembrim atradās atvaļinājumā, jo no 2006.gada 27.septembra līdz 2006.gada 24.oktobrim viņai tika piešķirts mācību atvaļinājums promocijas darba izstrādei, un no 2006.gada 25.oktobra līdz 2006.gada 21.novembrim – ikgadējais atvaļinājums. Tā kā izmeklēšanas termiņā neieskaita laiku, kad ierēdnim (ierēdņa kandidātam) ir pārejoša darbnespēja vai viņš ir atvaļinājumā, attiecīgās disciplinārlietas izmeklēšanas termiņā ir ieskaitāms laiks no 2006.gada 22.novembra. Līdz ar to disciplinārlietas izmeklēšanas komisijai slēdziens par disciplinārlietu bija jāsagatavo līdz 2006.gada 22.decembrim.

Disciplinārlietu izbeidza ar Lēmumu 2009.gada 17.februārī. No lietas materiāliem neizriet, ka visu laiku Pieteicējai līdz 2009.gada 17.februārim bija pārejošā darbnespēja vai viņa ir atradusies atvaļinājumā. No lietas materiāliem arī neizriet, ka komisija pagarināja termiņu disciplinārlietas izmeklēšanai. Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē Noteikumu Nr. 158 8.panta otrās daļas pārkāpumu, proti, lietas izmeklēšana netika pabeigta mēneša laikā pēc disciplinārlietas ierosināšanas.

Tiesas ieskatā Ministrija ir būtiski aizskārusi Pieteicējas tiesības uz disciplinārlietas izskatīšanu normatīvajos aktos norādītajā termiņā, jo no datuma, kad bija jāsagatavo slēdziens, līdz Lēmuma pieņemšanas datumam 2009.gada 17.februārī, ir pagājuši vairāk nekā divi gadi. Visu šo laiku Pieteicēja netika informēta, par to, ka disciplinārlieta vairs netiek izskatīta, slēdziens netika sagatavots un viņa bija pati spiesta tērēt savus resursus, lai panāktu disciplinārlietas izbeigšanu. Turklāt disciplinārlietas ietvaros komisija neveica izmeklēšanas darbības kopš 2006.gada 22.septemba, neinformējot par to Pieteicēju,

[12] Attiecībā uz disciplinārlietas izmeklēšanas komisiju un Pieteicējas norādītajiem pārkāpumiem, tiesa norāda uz sekojošo.

[12.1] Pirmkārt, tiesa nekonstatē pārkāpumus attiecībā uz ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas izmeklēšanai izveidotās komisijas sastāvā iekļauto Tieslietu ministrijas amatpersonu /pers. AI/.

Normatīvie akti nenosaka, kādā veidā tiek noteikts disciplinārlietas izmeklēšanas sastāvs. Tāpat nav noteikts, ka disciplinārlietu izmeklē tikai tās iestādes darbinieki, kur strādā attiecīgais ierēdnis.

No Tieslietu ministra /pers. AV/ 2006.gada 16.augusta vēstules Nr. 1-7.5.6/3288 izriet, ka, atsaucoties uz ministres 2006.gada 8.augusta vēstuli Nr. 1-10/4177 ar lūgumu deleģēt Tieslietu ministrijas speciālistus disciplinārlietas pret Pieteicēju izmeklēšanas komisijas sastāvā, Tieslietu ministrija dalībai šajā komisijā deleģēja Juridiskā departamenta direktora vietnieci /pers. AI/ *(lietas 3.sēj.162.lapa)*. No ministres 2006.gada 8.augusta vēstules Nr. 1-10/4177 Tieslietu ministram izriet, ka Ministrijā ir ierosināta disciplinārlieta pret Pieteicēju par dienesta pilnvaru pārsniegšanu. Ņemot vērā, ka minētās disciplinārlietas izmeklēšana ir komplicēta, būtu nepieciešams disciplinārlietas izmeklēšanas komisijā iesaistīt speciālistus jurisprudencē. Ministre lūdza deleģēt atbilstošā līmeņa speciālistu dalībai disciplinārlietas izmeklēšanas komisijā *(lietas 3.sēj.163.lapa).* Disciplinārlieta pret Pieteicēju par dienesta pilnvaru pārsniegšanu tika ierosināta ar ministres 2006.gada 29.jūnija rīkojumu Nr. 482-p „Par disciplinārlietas ierosināšanu". Ministre izveidoja disciplinārlietas izmeklēšanas komisiju sekojošā sastāvā: /pers. AH/ – komisijas priekšsēdētāja, /pers. AK/ un /pers. AJ/ – komisijas locekļi.

Ņemot vērā to, ka par dienesta pilnvaru pārsniegšanu ierosinātās disciplinārlietas ietvaros disciplinārlietas izmeklēšanas sastāvs tika noteikts jau 2006.gada 29.jūnijā un tajā netika iekļauta /pers. AI/, savukārt lūgumu par Tieslietu ministrijas amatpersonas deleģēšanu ministre nosūtīja tieslietu ministram vairāk nekā mēnesi pēc disciplinārlietas ierosināšanas, ka disciplinārlietas par nepiedienīgu izturēšanos ārpus valsts civildienesta vai sava amata tika ierosināta, pamatojoties uz /pers. AZ/ 2006.gada 31.augusta ziņojumu, ministre varēja lūgt deleģēt Tieslietu ministrijas amatpersonu vienīgi ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas izmeklēšanai, lūgumā kļūdaini atsaucoties uz citu disciplinārlietu par dienesta pilnvaru pārsniegšanu, vai ar nolūku paplašināt par dienesta pilnvaru pārsniegšanu ierosinātās disciplinārlietas sastāvu. No minētā tiesa secina, ka ministre ir kļūdaini savā vēstule atsaukusies uz citu disciplinārlietu, vai /pers. AI/ tika iekļauta ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas sastāvā, neesot Tieslietu ministra lēmumam par viņas deleģējumu. Jebkurā gadījumā tas nav atzīstams par procesuālo pārkāpumu, jo lietas materiālos nav informācijas un pierādījumu, un Pieteicēja uz to nav atsaukusies, ka deleģējuma procedūras neievērošana varēja ietekmēt disciplinārlietas izmeklēšanas rezultātu.

[12.2] Attiecībā uz disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas sekretāres /pers. AK/ neizslēgšanu no komisijas sastāva, neskatoties uz interešu konfliktu, tiesa norāda uz sekojošiem argumentiem.

No lietas materiāliem izriet, ka 2006.gada 9.septembrī Pieteicēja ir iesniegusi iesniegumu Nr. 9096 „Par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā"" pārkāpumiem, lūdzot mainīt komisijas sastāvu, jo /pers. AH/ un /pers. AJ/ ir ieinteresēti, lai Pieteicēju atbrīvotu no Ministrijas /amats/ amata, un izslēgt no disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas /pers. AK/, jo Pieteicēja attiecībā uz viņu ir pieņēmusi virkni lēmumu *(lietas 2.sēj.219.-220.lapa)*.

2006.gada 19.septembrī Ministrijā tika saņemts /pers. AK/ dienesta ziņojums, kurā viņa atspēko Pieteicējas argumentus par interešu konflikta pastāvēšanu. /pers. AK/ tajā skaitā norādīja, ka ar Rīkojumu izveidotajā disciplinārlietas izmeklēšanas komisijā viņa pilda sekretāra funkcijas, sekretāram jāgatavo disciplinārlietas izmeklēšanas slēdziens, taču nav tiesību iekļaut tajā savus argumentus, lietderības apsvērumus, par kuriem komisijas locekļi nav pieņēmuši lēmumus. Tādējādi kā sekretāre viņa nevar ietekmēt komisijas darba rezultātus. Tāpat dienesta ziņojumā /pers. AK/ norādīja, ka, tā kā viņai ir atšķirīgs viedoklis par daudziem Pieteicējas pieņemtajiem lēmumiem, viņa lūdz izslēgt viņu no komisijas ētisku apsvērumu dēļ, lai novērstu jebkādas šaubas par viņas objektivitāti, personisko un mantisko ieinteresētību *(lietas 3.sēj.83.-84.lapa)*.

No disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2006.gada 22.septembra sēdes protokola izriet, ka /pers. AK/ piedalījās komisijas sēdē *(lietas 3.sēj.85.-87.lapa)*. Tādējādi viņa netika izslēgta no komisijas sastāva.

Tiesa atzīst, ņemot vērā to, ka /pers. AK/ pildīja komisijā sekretāra funkcijas un nebija tiesīga ietekmēt komisijas pieņemtos lēmumus, kā arī ņemot vērā viņas dienesta ziņojumā norādīto informāciju un lietas materiālos neesot pierādījumiem par /pers. AK/ ieinteresētību disciplinārlietas izmeklēšanas rezultātā, nav pamata konstatēt interešu konfliktu un atzīt viņas neizslēgšanu no komisijas sastāva par procesuālo pārkāpumu.

Tāpat no lietas materiāliem neizriet, ka arī /pers. AJ/ un /pers. AH/ varēja būt ieinteresēti disciplinārlietas izskatīšanas rezultātā. No lietas materiāliem neizriet, ka viņi paši vēlējās tikt iecelti Ministrijas /amats/ amatā. Arī no publiski pieejamās informācijas Internetā un notikumu hronoloģijas izriet, ka pēc tam, kad Pieteicēja tika pārcelta no Ministrijas /amats/ amata, par /amats/ kļuva /pers. T/, nevis /pers. AH/ vai /pers. AJ/.

Ņemot vērā minēto, tiesa nekonstatē procesuālos pārkāpumus attiecībā uz komisijas sastāvu.

[13] Pieteicēja norāda, ka nav varējusi izmantot tiesības iepazīties ar disciplinārlietas materiāliem. No disciplinārlietas ierosināšanas dienas līdz 2006.gada 21.novembrim Pieteicēja atradās atvaļinājumā.

No minētajiem Pieteicējas 2006.gada 14.septembra paskaidrojumiem izriet, ka Pieteicēja tika iepazīstināta ar ministres 2006.gada 1.augusta rezolūcijām Nr.1-20m/9039 un Nr.1-20/9050 2006.gada 17.augustā. No Pieteicējas 2006.gada 9.oktobra paskaidrojumiem Nr. 10091 Ministrijai izriet, ka viņa lūdz iepazīties ar disciplinārlietas materiāliem, proti, /pers. N/ paskaidrojumiem *(lietas 2.sēj.234.-235.lapa).*

No Ministrijas 2007.gada 14.aprīļa vēstules Nr. 1-21/2332 Pieteicējai izriet, ka Ministrija ir nosūtījusi Pieteicējai ministres 2006.gada 29.jūnija rīkojuma Nr. 482-p „Par disciplinārlietas ierosināšanu" kopiju, /pers. AK/ 2006.gada 13.septembra ziņojuma kopiju, ar Rīkojumu izveidotās disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2006.gada 22.maija sēdes protokola kopiju, /pers. B0/ 2006.gada 22.septembra vēstules Nr. 1-20p/5184 kopiju, /pers. M/ 2006.gada 26.septembra paskaidrojumu kopiju, /pers. Z/ 2006.gada 27.septembra paskaidrojuma kopiju, /pers. S/ 2006.gada 27.septembra paskaidrojumu kopiju, /pers. BA/ 2006.gada 27.septembra paskaidrojuma kopiju un /pers. T/ 2006.gada 27.septembra paskaidrojumu kopiju *(lietas 3.sēj.50.-51.lapa)*.

Tādējādi, Pieteicēja tika iepazīstināta ar disciplinārlietas materiāliem. Taču tas notika pēc viņas pašas 2007.gada 4.aprīļa pieprasījuma Nr. 4043. Līdz datumam, kad komisijai bija jāsagatavo slēdziens par disciplinārlietas izmeklēšanu, proti, līdz 2006.gada 22.decembrim, Ministrija pati nenosūtīja Pieteicējai minētos disciplinārlietas materiālus, neskatoties uz to, ka pēc 2006.gada 22.septembra disciplinārlieta netika izmeklēta, kā arī neinformējot Pieteicēju par to, ka ar Rīkojumu ierosinātā disciplinārlieta vairs netiek izmeklēta.

No lietas materiāliem izriet, ka Pieteicēja nepiedalījās disciplinārlietas izmeklēšanas sēdēs. Viņa arī faktiski neveica amata pienākumus Ministrijā kopš viņas atstādināšanas no amata pienākumu izpildes 2006.gada 1.augustā. Ņemot vērā minēto, Pieteicēja nevarēja zināt, kā un vai disciplinārlieta tiek izmeklēta, nevarēja zināt, ka izmeklēšanas darbības kopš 2006.gada 22.septembra netiek veiktas, un ka faktiski disciplinārlietas izskatīšana tika pabeigta 2006.gada 22.septembrī.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa konstatē, ka Ministrija nav ievērojusi Noteikumu Nr. 158 8.panta piekto daļu un nav nodrošinājusi Pieteicējas tiesības iepazīties ar savas disciplinārlietas materiāliem disciplinārlietas izskatīšanas laikā. Taču, ņemot vērā to, ka Pieteicēja tomēr tika iepazīstināta ar lietas materiāliem ilgu laiku pirms Lēmuma pieņemšanas, tiesa nekonstatē, ka Pieteicējas tiesību un interešu aizskārums ir būtisks.

[14] Attiecībā uz to, vai Pieteicējas argumentiem par to, ka disciplinārlietas dēļ viņa tika pārcelta no Ministrijas /amats/amata, tiesa vispirms vērtēs to, vai pārcelšana ir cēloniskā sakarā ar disciplinārlietu.

[14.1] No lietas materiāliem izriet, ka 2006.gada 15.augustā ministre ir pieprasījusi Zemkopības ministrijas Pārtikas un veterinārā dienestam viedokli par Pieteicējas pārcelšanu Zemkopības ministrijas Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora amatā. 2006.gada 15.augusta vēstulē Nr. 21-1-13/1417 Zemkopības ministrijas Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektors ir piekritis pārcelšanai *(lietas 3.sēj.157.lapa)*.

2006.gada 17.augusta vēstulē Nr. 1-21/4426 ministre lūdza Pieteicēju darīt zināmu ministrei savu viedokli par pārcelšanu uz vakanto Zemkopības ministrijas Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora padomnieka amata vietu, pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 37.panta pirmo, otro un ceturto daļu, lai nodrošinātu Ministrijas efektīvu uzdevumu izpildi un Valsts pārvaldes iekārtas likumā norādīto principu ievērošanu *(lietas 3.sēj.155.lapa)*.

2006.gada 23.augustā ministre nosūtīja Valsts civildienesta pārvaldes priekšniekam vēstuli Nr. 1-17/4522, kurā norādīja, ka, lai nodrošinātu Ministrijas uzdevumu efektīvu izpildi un Valsts pārvaldes iekārtas likumā norādīto principu ievērošanu Ministrijā, ir radies tiesisks pamats piemērot Valsts civildienesta likuma 37.panta pirmo, otro un ceturto daļu un pārcelt Pieteicēju uz vakanto Zemkopības ministrijas Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora padomnieka amata vietu, un lūdza saskaņot šo pārcelšanu *(lietas 3.sēj.153.-154.lapa)*.

2006.gada 29.augustā Valsts civildienesta pārvalde savā atbildē Nr. 08/2002 uz ministres pieprasījumu norādīja, ka ministres vēstulē nav norādīts objektīvs pamats un lietderības apsvērumi Pieteicējas pārcelšanai, un kāpēc ministres vēstulē norādīto mērķu sasniegšanai ir nepieciešama tieši Ministrijas /amats/ pārcelšana uz citu valsts pārvaldes iestādi. Valsts civildienesta pārvalde pieprasīja papildus informāciju no Ministrijas *(lietas 3.sēj.158.-159.lapa)*.

No Informatīvā ziņojuma izriet, ka Pieteicēja no 2006.gada 2.maija līdz 2006.gada 31.jūlijam amata pienākumus neveica darbnespējas dēļ. Šīsu laika brīdi Pieteicēja pildīja amata pienākumus 2006.gada 1.augustā. Šajā datumā viņai iestājās darbnespēja, kas turpinājās līdz 2006.gada 27.augustam. No 2006.gada 27.septembra līdz 2006.gada 24.oktobrim Pieteicējai ir piešķirts mācību atvaļinājums promocijas darba izstrādei, bet no 2006.gada 25.oktobra līdz 2006.gada 21.novembrim – viņai piešķirts ikgadējais atvaļinājums.

Pieteicēja nav ievērojusi pienākumu būt lojālai ministrei. Par to liecina tas, ka viņa nav pildījusi ministres 2006.gada 1.augusta mutiski doto rīkojumu nekavējoties ierasties pie viņas. Minēto apliecina ar ministres 2006.gada 31.augusta rīkojumu izveidotās disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas slēdziens. Minētā komisija ir ierosinājusi Pieteicējai par minēto izteikt aizrādījumu. 2006.gada 5.septembrī Pieteicēja ir lūgusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesu uzsākt kriminālprocesu pret ministri /pers. G/ par Krimināllikuma 157.un 158.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Pieteicēja ir vērsusies Jelgavas rajona tiesā ar prasību par goda un cieņas aizskaršanu. Pieteicēja ir vairākkārt publicējusi un paudusi saziņas līdzekļos pret ministri un Ministrijas darbinieku cieņu aizskarošu informāciju. Norādītie fakti, kā arī Pieteicējas rīcība, regulāri atrodot dažādus ieganstus, lai izvairītos no darba uzsākšanas Ministrijā, tajā skaitā pastāvīgi izvairoties no tikšanās ar ministri, piemēram, šāda tikšanās (par to vienojoties jau 2006.gada 17.novembrī) bija paredzēta 2006.gada 20.decembrī plkst.14.00, taču neilgi pirms plānotā laika Pieteicēja informēja, ka neieradīsies uz šo tikšanos, jo viņai esot paredzēta vizīte pie ārsta, norāda uz nepārprotamu Pieteicējas nevēlēšanos apzinīgi pildīt savus amata pienākumus Ministrijā konkrētā ministra vadībā.

Neskatoties uz ilgo prombūtni un neņemot vērā būtisku darba apjoma palielināšanos valsts pārvaldē gada beigās un to, ka vairākkārtēja administratīvās vadības maiņa šajā periodā var nelabvēlīgi ietekmēt Ministrijai doto uzdevumu izpildi, Pieteicēja ir iesniegusi ministrei vairāk kā desmit iesniegumu, norādot tajos atšķirīgus datumus ikgadējā atvaļinājuma un mācību atvaļinājuma piešķiršanai promocijas darba izstrādei. Minētais liecina ne tikai par nelojalitāti valdībai, bet arī par konsekvences trūkumu Pieteicējas darbībās, un tādējādi ir pamats apšaubīt viņas spēju pildīt Ministrijas administratīvā vadītāja pienākumus.

Iespējams, Pieteicējas nepietiekamās iepriekšējās pieredzes augsta līmeņa vadošā amatā dēļ netika nodrošināta efektīva Ministrijas resursu, tai skaitā personāla resursu pārvalde, par ko liecina Ministrijai noteikto uzdevumu izpildei atbilstošas struktūras neizveidošana un nespēja nošķirt prioritāros uzdevumus no mazāk svarīgiem uzdevumiem, kā rezultātā tika kavēta sekmīga Ministrijai doto uzdevumu izpilde, tai skaitā Eiropas Struktūrfondu līdzekļu apguve.

Ir pamats uzskatīt, ka, turpinoties līdzšinējai situācijai, ir apdraudēta Ministrijas funkciju kvalitatīva izpilde un sabiedrības uzticība valsts civildienestam.

Nolūkā nodrošināt labu pārvaldību, civildienesta uzdevumu efektīvu izpildi un sabiedrības uzticību valsts pārvaldei un, lai garantētu Valsts civildienesta likuma 1.pantā noteikto mērķu sasniegšanu, kā arī valsts civildienesta profesionālu darbību, tajā skaitā Ministrijas uzdevumu efektīvu izpildi, ir tiesisks pamats piemērot Valsts civildienesta likuma 37.panta pirmo un otro daļu un pārcelt Pieteicēju citā, Pieteicējas kvalifikācijai un iemaņām atbilstošā ierēdņa amatā *(lietas 1.sēj.160.-163.lapa)*. Informatīvo ziņojumu ir sagatavojis /pers. AJ/, un parakstījis Ministrijas /amats/ pienākumu izpildītājs /pers. T/, par kontroli atbildīgā amatpersona /pers. BC/, Juridiskā dienesta vadītājs /pers. BD/, /pers. AJ/ un /pers. G/.

No Ministrijas 2013.gada 2.maija vēstules Nr.01-17/1979 izriet, ka Informatīvā ziņojuma 1.punktā ir ietverta atsauce uz ar Rīkojumu ierosināto disciplinārlietu. Ministrijai nav pieejams disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas slēdziens, kas neizslēdz to, ka Informatīvā ziņojuma sastādīšanas datumā tas pastāvēja *(lietas 1.sēj.241.-242.lapa)*.

Par to, ka Informatīvajā ziņojumā ir runa par ar Rīkojumu ierosināto disciplinārlietu, liecina arī tas, kas pret Pieteicēju 2006.gadā Ministrija ierosināja trīs disciplinārlietas, proti, ar 2006.gada 29.jūnija rīkojumu Nr. 482-p, ar Rīkojumu un ar 2006.gada 31.augusta rīkojumu Nr. 611-p ierosinātās disciplinārlietas. Divas disciplinārlietas (ierosinātas, pamatojoties uz 2006.gada 29.jūnija rīkojumu Nr. 482-p un 2006.gada 31.augusta rīkojumu Nr. 611-p) tika izbeigtas 2006.gada 5.oktobrī *(lietas 3.sēj.146.-148.un 149.-151.lapa)*. Tādējādi Informatīvajā ziņojumā runa var būt tikai par ar Rīkojumu ierosināto disciplinārlietu.

Tādējādi, Informatīvajā ziņojumā kā viens no iemesliem, kādēļ Ministrija ierosināja pārcelt Pieteicēju no Ministrijas /amats/ amata citā amatā, ir norādīts tas, ka Pieteicēja nav pildījusi ministres rīkojumu nekavējoties ierasties pie viņas, ko apliecina ar Rīkojumu ierosināta disciplinārlieta un komisijas slēdziens, kuru komisija ierosināja izteikt Pieteicējai par minēto aizrādījumu.

Tajā pašā laikā no Valsts civildienesta pārvaldes 2006.gada 24.novembra lēmuma Nr. 21 izriet, ka lēmums ir pieņemts, ņemot vērā to, ka /pers. D/ ilgstoši nepilda amata pienākumus darbnespējas vai piešķirto atvaļinājumu dēļ, tādēļ, ka viņai jābūt lojālai likumīgai valdībai, ka viņa regulāri atrod ieganstus, lai izvairītos no darba uzsākšanas Ministrijā, tajā skaitā pastāvīgi izvairoties no tikšanās ar ministri, kas liecina par viņas nevēlēšanos apzinīgi pildīt savus amata pienākumus Ministrijā, ka nepietiekamās darba pieredzes

augsta līmeņa vadošā amatā dēļ netika nodrošināta efektīva Ministrijas resursu pārvalde, par ko liecina Ministrijai noteikto uzdevumu izpildei atbilstošas struktūras neizveidošana un nespēja nošķirt prioritāros uzdevumus no mazāk svarīgiem uzdevumiem, kā rezultātā tika kavēta sekmīga Ministrijai doto uzdevumu izpilde, tai skaitā Eiropas Struktūrfondu līdzekļu apguve, ka, turpinoties līdzšinējai situācijai, ir apdraudēta Ministrijas funkciju izpilde un sabiedrības uzticība valsts civildienestam.

Secīgi, ņemot vērā to, ka ministre ierosināja Pieteicējas pārcelšanu no Ministrijas /amats/ amata pirms ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas ierosināšanas, ka ar Rīkojumu disciplinārlieta tika ierosināta ne tikai par Pieteicējas neierašanos pie ministres 2006.gada 1.augustā, bet arī par nepiedalīšanos Ministru kabineta sēdē un par paskaidrojumu nesniegšanu par Pieteicējas neatrašanos Ministrijā 2006.gada 1.augustā, bet Informatīvajā ziņojumā ir norādīts tikai viens no Rīkojumā minētajiem argumentiem, proti, neierašanās pie ministres, turklāt Informatīvajā ziņojumā ir norādīti citi būtiskākie iemesli Pieteicējas pārcelšanai, proti, papildu trīs argumenti par Pieteicējas nelojalitāti valdībai, darba pienākumu neveikšanu, izvairīšanos no tikšanās ar ministri 2006.gada 20.novembrī, pieredzes trūkumu, un to, ka viņa nenodrošināja struktūrvienības izveidošanu, kā arī ņemot vēra to, ka Valsts civildienesta pārvaldes 2006.gada 24.novembra lēmumā Nr. 21 kā pirmais iemesls Pieteicējas pārcelšanai ir minēta amata pienākumu nepildīšana darbnespējas vai atvaļinājuma dēļ, un neierašanās pie ministres ir minēta tikai kontekstā ar regulāru izvairīšanos no tikšanās ar ministri, un tāpat kā Informatīvajā ziņojumā ir norādīti analoģiski argumenti par pieredzes trūkumu, tiesa nekonstatē, ka ar Rīkojumu ierosinātā disciplinārlieta bija par pamatu Pieteicējas pārcelšanai no /amats/amata.

[14.2] No Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 24.janvāra lēmuma šajā lietā izriet, ka šajā procesā tiesai jāvērtē, vai tiesas konstatētie procesuālie pārkāpumi ir atzīstami par vienu no pamatiem Valsts civildienesta pārvaldes 2006.gada 24.novembra lēmuma pieņemšanai. Kā jau tiesa norādīja, tā nekonstatē, ka ar Rīkojumu ierosinātās disciplinārlietas ierosināšanas fakts bija par pamatu Valsts civildienesta pārvaldes 2006.gada 24.novembra lēmuma pieņemšanai. Tāpat tiesa secina, ka tiesas konstatētie būtiski procesuālie pārkāpumi, proti, disciplinārlietas izmeklēšana netika pabeigta mēneša laikā no tās ierosināšanas, neskatoties uz to, ka izmeklēšanas darbības netika veiktas kopš 2006.gada 22.septembra, netika sastādīts slēdziens, disciplinārlieta turpinājās vairāk nekā divus gadus, nebija par pamatu Pieteicējas pārcelšanai no Ministrijas /amats/ amata. Tāpat arī konstatētie nebūtiski procesuālie pārkāpumu, proti, Pieteicējas neiepazīstināšana par disciplinārlietas materiāliem līdz 2006.gada 22.decembrim, arī bija par pamatu Valsts civildienesta pārvaldes 2006.gada 24.novembra lēmuma pieņemšanai.

[15] Pieteicēja lūdz atlīdzināt morālo un materiālo kaitējumu.

[15.1] Kā norādījis Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, „...prasījums par atlīdzinājumu nav pastāvīgs prasījums. Persona administratīvajā tiesā var prasīt nevis vienkārši atlīdzinājumu kā tādu, neatkarīgi no kaitējuma avota, bet tikai atlīdzinājumu par kaitējumu, kas nodarīts ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību" *(skatīt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 2.marta spriedumu Nr. SKA -246/2007)*.

Kaut arī izskatāmajā lietā pieteikuma priekšmets nav saistīts ne ar administratīvo aktu, ne faktisko rīcību, likumdevējs ir paredzējis personai prasīt zaudējumu atlīdzību arī tad, ja administratīvā akta izdošanā pieļauti procesuālie pārkāpumi un tie radījuši personai būtisku tiesību un tiesisko interešu aizskārumu, kā tas noteikts Administratīvā procesa likuma 184.panta otrajā daļā.

Administratīvā procesa likuma 256.^{2}pants noteic sprieduma saturu lietā par procesuālā pārkāpuma konstatēšanu. No minētās tiesību normas secināms, ka tiesa taisa spriedumu par atlīdzinājuma apmēru tikai tad, ja tiesa atzinusi, ka ir pieļauts procesuālais pārkāpums, kas radījis būtisku personas konkrētu tiesību vai tiesisko interešu aizskārumu.

Tā kā izskatāmajā lietā tiesa nonākusi pie secinājuma, ka Ministrija, nepabeidzot disciplinārlietas izmeklēšanu ar slēdzienu vairāk nekā divu gadu garumā, ir būtiski pārkāpusi Pieteicējas tiesības uzzināt par disciplinārlietas izskatīšanas rezultātu normatīvajos aktos norādītajā termiņā, tiesai ir pamats vērtēt Pieteicējas argumentus par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzību.

[15.2] Administratīvi tiesiskajās attiecībās tiesības uz atlīdzinājumu paredz Administratīvā procesa likuma 92. pants, un tās detalizē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums).

Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesības uz kaitējuma atlīdzinājumu ir tikai tad, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un kaitējumu pastāv cēloņsakarība – „objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošajām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas".

Pieteicēja pieteiktos zaudējumus saista ar viņas nesaņemtajiem ienākumiem par Ministrijas /amats/ amata pienākumu pildīšanu, kurus viņa nesaņēma pārcelšanas dēļ. Tā kā tiesa nekonstatēja cēloņsakarību starp ar disciplinārlietas pastāvēšanas faktu un Pieteicējas pārcelšanu, kā arī tiesas konstatētajiem procesuālajiem pārkāpumiem un Pieteicējas pārcelšanu no Ministrijas /amats/ amata, nav konstatējama cēloņsakarība arī starp Pieteicējas pieteiktajiem zaudējumiem un tiesas konstatētajiem procesuālajiem pārkāpumiem.

[16] Morālais kaitējums atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantam ir fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

Morālā kaitējuma atlīdzinājumam ir jāatbilst nodarītajam kaitējumam. Tas attiecas gan uz atlīdzinājuma veida izvēli (iestādes atvainošanās vai atlīdzinājums naudā), gan atlīdzinājuma apmēru, ja izvēlēts atlīdzinājums naudā. **Tā kā morālā kaitējuma** atlīdzinājumam ir jāatbilst nodarītajam kaitējumam, tad atlīdzinājuma noteikšanā ir izmantojami morālā kaitējuma noteikšanas kritēriji. Skaidrojot, vai personai ir atlīdzināms morālais kaitējums, kā arī nosakot morālā kaitējuma atlīdzinājuma veidu, vērtējams, cik būtisks ir personas tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Tāpat ir svarīgs arī aizskarto tiesību vai tiesisko interešu nozīmīgums.

Aizskarto tiesību vai tiesisko interešu nozīmīgums, kā arī citi morālā kaitējuma noteikšanas kritēriji ir ietverti **Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 14.panta pirmajā daļā. Tie ir:** konkrētā aizskāruma smagums, iestādes rīcības tiesiskais un faktiskais pamatojums un motīvi, cietušā rīcība un līdzatbildība un citi konkrētajā gadījumā būtiski apstākļi, kurus tiesai nepieciešams izvērtēt.

Tiesa konstatē, ka procesuālie pārkāpumi, vairāk nekā divu gadu garumā pēc disciplinārlietas izmeklēšanas nesagatavojot slēdzienu, neinformējot personu, pret kuru tika uzsākta disciplinārlieta par to, ka tā kopš 2006.gada 22.septembra vairs netiek izmeklēta, situācijā, kad pati persona vairāk nepilda savus amata pienākumus iestādē, kura izmeklē lietu, ir atzīstams par būtisku. Kā jau tiesa konstatēja iepriekš, Pieteicēja, kaut arī apzinājās, ka par Rīkojumā minētajiem eventuālajiem pārkāpumiem nevar tikt uzlikts sods, taču viņai noteikti bija intereses un tiesības uz viņai labvēlīgo slēdzienu un lietas izbeigšanu uz tā pamata, ka viņas darbībās nav saskatāms disciplinārpārkāpuma sastāvs. Nenovedot disciplinārlietu līdz slēdzienam, Ministrija liedza Pieteicējai iespēju saņemt šādu labvēlīgo spriedumu. Taču Pieteicējas tiesību aizskārums nav atzīstams par smagu. Tajā pašā laikā tiesa secina, ka nepastāvēja objektīvi iemesli, kādēļ notika tik ilga kavēšanās ar slēdziena pieņemšanu. Turklāt arī pēc vairāk nekā diviem gadiem disciplinārlieta tika izbeigta, nevis pēc Ministrijas iniciatīvas, bet pēc Pieteicējas iniciatīvas, aizsargājot savas aizskartās tiesības. No lietas materiāliem neizriet, ka Ministrija apzināti vilcinājusi slēdziena sagatavošanu un pieņemšanu un darbojusies ar mērķi pazemot Pieteicēju. Ministrijas intereses zudums par šo lietu varbūt saistīts ar to, ka Pieteicēja tika pārcelta no Ministrijas /amats/amata. Taču tas neattaisno to, ka lieta netika izmeklēta un nerezultējās ar slēdzienu.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka pie citiem apstākļiem, kuri ņemami vērā, nosakot atlīdzinājuma veidu un apmēru, pieskaitāms arī atlīdzinājums, kas noteikts citos (jo sevišķi – salīdzināmos) gadījumos. Salīdzināmos gadījumos atlīdzinājumam ir jābūt līdzīgam, bet atšķirīgos gadījumos – atšķirīgam. Šī prasība izriet no tiesiskās vienlīdzības principa *(Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010. gada 16. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-104/2010 15. punkts)*.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka sabiedrībā vispārpieņemts veids, kā var tikt kompensēti nelieli emocionālie pārdzīvojumi, ir atvainošanās (Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010. gada 9. jūlija sprieduma lietā Nr. SKA-223/2010 7. punkts). Atvainošanās ir atbilstīgākais atlīdzinājuma veids, ar kuru atlīdzina morālo kaitējumu, kas nav smags.

Rakstveida atvainošanās kā atlīdzinājums piespriests lietā par Tieslietu ministrijas neatbildēšanu uz personas iesniegumu, par Valsts meža dienesta faktisko rīcību, ilgstoši (no 17. novembra līdz 22. aprīlim) neatbildot uz iesniegumu, ziņu prettiesisku ievietošanu sodu reģistrā (pirms lēmums stājies spēkā), par divu mēnešu kavēšanos izdod pieteicējai nelabvēlīgu, bet tiesisku administratīvo aktu, ar kuru atteikts piešķirt bērna piedzimšanas pabalstu, par formas tērpa neizsniegšanu amatpersonai, par prettiesisku atteikumu izdzēst ziņas par citas personas reģistrāciju dzīvesvietā, par prettiesisku atteikumu izdarīt ierakstu dzimšanas reģistrā par dzimuma maiņu, par iesnieguma par zemes gabala piešķiršanu īpašumā ilgstošu neizskatīšanu (5. februāris – 31. marts).

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka „lai visa sabiedriskā dzīve nepārvērstos par tiesvedības jomu par morālā kaitējuma atlīdzināšanu, naudā atlīdzināms ir vienīgi būtisks morālais kaitējums, tāds, kuru ar prasītā labuma piešķiršanu vairs nevar nedz juridiski, nedz faktiski atlīdzināt" *(Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 17. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-505/2009 7. punkts)*.

Ņemot vērā minēto tiesas argumentu par Ministrijas pārkāpuma raksturu, Pieteicējas uz pārkāpuma seku novēršanu vērstās darbības, kā arī atlīdzinājumu veidus, kuru tiesas nosaka citās lietās, tiesa secina, ka Pieteicējai nodarītais morālais kaitējums, ir atlīdzināms naudā.

Atlīdzinājums naudā piespriests šādās lietās Ls 3000 - Ls 1500 par prettiesisku sensitīvo datu apstrādi un Ls 1500 par prettiesisku iesnieguma neizskatīšanu, Ls 1000 (mātei un tēvam kopā) un Ls 500 (mātei un tēvam kopā) – par prettiesisku atteikumu reģistrēt bērnu, Ls 1000 (mātei) un Ls 900 (tēvam) - par prettiesisku atteikumu piešķirt bērnam nepilsoņa statusu, Ls 1000 (katram no vecākiem) – par prettiesisku bērna aprūpes tiesību atņemšanu, Ls 1000 – par prettiesisku lēmumu bērna mātei atņemt aprūpes tiesības, Ls 1000 – par personas prettiesisku piespiedu ievietošanu psihoneiroloģiskajā slimnīcā, Ls 1000 – par prettiesisku atzīts pieteicējam labvēlīgs lēmums par zemes piešķiršanu lietošanā, Ls 800 – Ls 1000 – par prettiesisku lēmumu nenodot dzīvokli privatizācijai, Ls 700 (mātei un tēvam) - par prettiesisku atteikumu piešķirt bērnam nepilsoņa statusu, Ls 700 (mātei un tēvam) – par prettiesisku atteikumu piešķirt bērnam nepilsoņa statusu, Ls 500 (mātei un tēvam) – par prettiesisku atteikumu izdarīt ierakstu par bērna vārdu, Ls 500 – par ierēdnes prettiesisku atbrīvošanu no amata, Ls 200 – par prettiesisku lēmumu, ar kuru atcelts lēmums par zemes lietošanas tiesību piešķiršanu, Ls 185 – par prettiesisku disciplinārsodu – ieslodzītā ievietošanu izolatorā, Ls 50 (katram no diviem iesniedzējiem) – par prettiesisku Valsts būvinspekcijas rīcību, nepārsūtot iesniedzēju iesniegumu Ekonomikas ministrijai, Ls 30 – par prettiesisku cietuma administrācijas faktisko rīcību, atverot ieslodzītajam adresētu vēstuli no tiesas.

Ņemot vērā minētās tiesas noteiktās atlīdzinājumu summas, šajā lietā atlīdzinājuma apmērs ir nosakāms 500 *euro* apmērā.

[17] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts (..), tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka Pieteicēja samaksājusi valsts nodevu Ls 20 apmērā *(lietas 1.sēj.100.lapa).* Ievērojot minēto, par labu Pieteicējam no Latvijas Republikas piespriežama valsts nodeva 28,46 *euro* apmērā (Ls 20) apmērā.

[18] Tāpat tiesa norāda, ka tā ir ņēmusi vērā visus procesa dalībnieku argumentus, bet procesuālās ekonomijas dēļ spriedumā tos neanalizēja, jo tiem nav nozīmes lietas izspriešanā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.–251., 256.^{2} un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. D/ pieteikumu par disciplinārlietas, kas izbeigta ar Ministru prezidenta 2009.gada 17.februāra lēmumu Nr.57/J-251, izskatīšanas procesā pieļauto pārkāpumu konstatēšanu, morālā kaitējuma Ls 157 807,05 un zaudējumu Ls 157 807,05 atlīdzināšanu **daļā**.

Atzīt, ka disciplinārlietas, kas izbeigta ar Ministru prezidenta 2009.gada 17.februāra lēmumu Nr.57/J-251, izskatīšanas procesā ir ieļauts procesuālais pārkāpums, proti, Izglītības un zinātnes ministrija pretēji Ministru kabineta 1994.gada 16.augusta noteikumu Nr. 158 „Par ierēdņu disciplinārsodiem" 8.panta pirmās un otrās daļas noteikumiem pēc 2006.gada 22.septembra faktiski neturpināja izmeklēt disciplinārlietu, nepabeidza disciplinārlietas izmeklēšanu un nesastādīja slēdzienu likuma noteiktā termiņā, kas radījis būtisku /pers. D/ tiesību noteiktā termiņā sagaidīt ierosinātās disciplinārlietas rezultātu aizskārumu.

Uzdot Izglītības un zinātnes ministrijai viena mēneša laikā no šī sprieduma stāšanās spēkā atlīdzināt /pers. D/ morālo kaitējumu, kas nodarīts disciplinārlietas, kas izbeigta ar Ministru prezidenta 2009.gada 17.februāra lēmumu Nr.57/J-251, izskatīšanas procesā pieļauto pārkāpuma rezultātā, 500 *euro* apmērā.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu /pers. D/ samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma pieņemšanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) M.Romanova

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnese M.Romanova

Rīgā 2014.gada 26.februārī